

Luominen ja Jumala

Luettelen pian ne SELVÄT KOHDAT Raamatussa, joissa sanotaan isän luoneen yksin taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on (tämän nykyisen maailman, kosmoksen). Huomaa, että joissakin kohdissa on samassa yhteydessä mainittu myös Jeesus, mutta hänen ei sanota niissä kohdissa olleen mukana luomassa tätä maailmaa.

1Moos 1-2 (ilman ennakoasennetta luomiskertomuksen alussa voidaan nähdä vain isä, joka luo sanallaan kaiken; hänen kanssaan ei ole elävää olentoa Jumalan poikaa Jeesusta luomiskertomuksen alussa); 2Moos 20:11; Neh 9:6; Psa 33:69; Snl 3:19; Jer 10:12; 50:15; 33:2, 14-25; Jes 42:1-8; Apt 4:24-31; 17:2-31; Ilm 4:11; 14:7.

Isä on yksin luonut taivaan ja meren ja maan ja kaiken, mitä niissä on, auringon, kuut ja tähdet, taivaan linnut ja meren elävät ja maan päällä liikkuvat eläimet, vuoret ja laaksot, puut ja kasvit, ja myös ihmisen omaksi kuvakseen. Kaiken tämän on isä Jumala tehnyt yksin ilman poikaa sanansa kautta ja sanallaan, ja antamalla suunsa henkäyksellä elämän kaikille eläville olennoille.

Apostolit eivät tienneet sitä, että Jeesus on ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa, sillä he osoittivat rukouksensa vain isälle, joka on luonut tämän maailman (Apt 4:24-31), ja julistivat evankeliumia vain sillä tavalla, että todistivat Jumalan luoneen kaiken (Apt 14:15), mitä on, mutta Jumalan pojan he kuvasivat kuoleman kärsineeksi mieheksi, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja kristukseksi ja herraksi tehnyt, ja antanut hänelle vallan tuomita eläviä ja kuolleita (Apt 2:14-41; 17:2-3, 22-31).

Luettelen seuraavaksi kaikki ne kohdat, joissa apostolit julistivat evankeliumia Apostolien tekojen mukaan eikä Jeesusta sanota yhdessäkään kohdassa tämän maailman luojaaksi tai Jumalaksi. Hänestä ei sanota edes sitä, että hän olisi ollut olemassa ennen kuin [syntyi äidistään Mariasta!](#)

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-23; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32.

Jeesus ei sanonut kertaakaan evankeliumin teksteissä (Matteus, Markus, Luukas ja Johannes), että hän on luonut kaiken, mitä on olemassa, tai että hän olisi ollut mukana luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa. Jeesuksen kristuksen ilmestyksessä sanotaan sen sijaan, että isä Jumala saa yksin ylistyksen ja kunnian sen vuoksi, että on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on (Ilm 4:11, isä on tässä valtaistuimella istuva Jumala ja Jeesus on seuraavan luvun teurastettu karitsa, joka noutaa kirjakäärön isän kädestä; vrt. Ilm 10:6; 14:6-8).

Myös Jeesus on arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja kirkkauden ja vallan, mutta ei sen vuoksi, että hän olisi ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa. Karitsa on kaiken tämän arvoinen sen vuoksi, että on uhrannut itsensä viattomana ja synnittömänä uhrina Jumalalle, niin että isä on asettanut hänet sen johdosta ylimmäisen papin asemaan uuden liiton Jumalan seurakunnalle, ja korottanut kaiken pääksi seurakunnalleen ja alistanut jopa enkelit hänen valtaansa (1Piet 3:22; Efe 1:17-22; Kol 2:10; Hebr 2:5-3:1; 5:5-10; 7:12-28; 10:21; 13:8, 20-21).

Jeesus kristus tietää varmasti parhaiten sen, onko hän ollut luomassa tätä nykyistä maailmaa yhdessä isänsä kanssa vai ei. Koska taivaalliset olennot ja evankeliumia julistava enkeli antavat

kristuksen ilmestyksessä kunnian luomisesta yksin isälle, niin miksi meidän pitäisi tehdä toisin? Miksi pitäisi korottaa ihminen kristus Jeesus vastoin kirjoituksia isän vertaiseksi Jumalaksi ja tehdä hänestä sillä tavalla maailman historian suurin syntinen (Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; vrt. 2Tess 2; 2Kor 11:4; 1Moos 3:5, 22)?

Luettelen seuraavaksi niitä kohtia, jotka ovat käytännössä lähes yhtä selviä kuin edellä mainitut, ja joiden mukaan isä Jumala on luonut yksin nykyisen maailman.

1Moos 14:19, 22; 24:3; 2Moos 31:17; 2Kun 19:15; 2Aik 2:12; Psa 104; 115:15, 121:2; 124:8; 134:3; 146:6; Jes 37:16; Jer 32:17; Room 11:33-36.

Luettelen sitten niitä kohtia, joissa sanotaan Jumalan olevan Israelin luoja ja isä tai Jeesuksen kristuksen opetuslasten ja palvelijoiden isä, meidän TAIVAALLINEN ISÄMME, ja myös Jeesuksen kristuksen isä ja Jumala. Se, että Jumala on meidän isämme ja olemme saaneet alkumme hänestä yhdessä Jeesuksen kristuksen kanssa, tarkoittaa sitä, että taivaallinen isä on luonut meidät, mutta Jeesus ei ole meidän isämme vaan hän on meidän veljemme (Hebr 2:11).

2Moos 4:22; 5Moos 32:6; Jes 43:1; Matt 5:48; 6: 6, 9, 14, 26, 32; 7:21; 12:50; 15:13; 18:14, 35; Luuk 11:13; Joh 1:14; 3:16; 17:3; 20:17; Room 1:7; 1Kor 1:3; 8:4, 6; 2Kor 1:2; Gal 1:3; Efe 1:3, 17; 3:14-15; 4:6; 1Tess 1:3, 9-10; 2Tess 1:2; 2:16; 1Tim 1:2; 2Tim 1:2; Tiit 1:4; Fmn 1:3; Hebr 2:11; 1Piet 1:3, 17; 2Piet 1:17; 2Joh 1:3; Jaak 1:17, 27;

Jos kerran Jeesus kristus on meidän isämme ja luojamme yhdessä meidän taivaallisen isämme ja Jeesuksen kristuksen oman isän kanssa, niin miksi Jeesusta ei sanota kertaakaan meidän luojaksemme tai isäksemme Raamatussa?

Luettelen vielä niitä kohtia Uudesta testamentista, joissa sanotaan isää yksin ainoaksi Jumalaksi ja viisaaksi ja (kaikki)valtiaaksi.

Mar 12:29; Joh 17:3; Room 16:25-27; 1Kor 8:4, 6; Efe 4:6; 1Tim 6:13-16; 1Piet 5:10-11; 2Piet 1:17; 1Joh 5:20 (isä on yksin totinen Jumala, ei poika); Jaak 1:9; Jda 1:24-25; Ilm 1:8 (tästä on oma selitys [toisaalla](#)); 4:8, 11:17; 16:7; 21:7; 22:1-5 (isä on näkymätön Jumala pojan ruumiissa ja me ymmärrämme eli "näemme" silloin hänet pojassaan täydellisesti, Joh 14:9-11; 1Joh 4:12; 3Joh 1:11).

Jeesus ja apostolit ja herran veljet tunsivat isän ja pojan ja pyhän hengen, joten miksi he sanoivat vain isää ainoaksi Jumalaksi, jos kuitenkin uskoivat kolmiyhteiseen Jumalaan? Niin, eivät he siihen uskoneet: kolmiyhteisen jumalan oppi on syntynyt vasta apostolisen ajan jälkeen katolisten isien toimesta ja se on myrkyttänyt koko nimeltään kristityn maailman sen jälkeen.

Luettelen vielä epäselviä tai kyseenalaisia kohtia, joiden perusteella Jeesuksen on sanottu olevan isän kanssa luomassa tätä maailmaa:

Jes [44](#); 45:11-25; Snl 8:12-30; Psa 102:26-29; Joh 1:1-10; 1Kor 8:4-6; Kol 1:15-18; Hebr 1:2, 10-12.

Kun nämä kohdat luetaan ilman ennakkoon totena pidettyä katolista tulkintaa, jonka mukaan Jeesus on ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa, niin näistä kohdista voidaan nähdä, että niissä ei ole elävää olentoa Jumalan poikaa Jeesusta luomassa maailmaa yhdessä isän kanssa.

Raamatussa on kymmeniä sellaisia kohtia, joissa isä Jumala kuvataan täysin selvästi tai melkein täysin selvästi tämän nykyisen maailman ja ihmisten luojaksi, meidän taivaalliseksi isäksemme, mutta vain muutama, jotka kyseenalaistavat sen väitteen ja nekin vain siksi, että ne on joko käännetty tai tulkittu virheellisesti. Meidän pitäisi tulkita tällaisia kyseenalaisia ja vähänkään epäselviä kohtia selvien kohtien pohjalta eikä niin, että pyrkisimme kumoamaan näillä epäselvillä kohdilla selvät kohdat, ja saamme siten aikaan ristiriitaisen opetuksen, jossa toiset jakeet kumoavat toiset jakeet, sen sijaan, että kaikki kohdat täydentäisivät toisiaan ja muodostaisivat ristiriidattoman opetuksen.

Eikö nyt olisi jo korkea aika antaa Jumalan itse avata ymmärryksemme kirjoitusten kautta käsittämään se, kuka on luonut kaiken, mitä on olemassa, ja kenet tämä luoja on lähettänyt maailman vapahtajaksi, niin että emme sekoita isää ja poikaa toisiinsa tai sano kristuksesta Jeesuksesta jotakin sellaista, mikä ei ole totta kirjoitusten oikean ymmärtämisen perusteella?

Jesajan kirjan 45. luvussa isä on kaiken luoja ja vaikka isä on antanut Jeesuksen kristuksen meille viisaudeksi ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi (1Kor 1:30), niin se ei tee Jeesuksesta luojaa yhdessä isän kanssa (ks. 1Tim 2:3-7).

Sananlaskujen kirjan 8:22-31 kertoo siitä, miten Jumala on omistanut oman viisautensa ennen kuin on tehnyt mitään, ja on tehnyt viisaudellaan taivaan ja maan ja kaiken, mitä niissä on (vrt. San 3:19; Jer 10:12; 50:15). Vaikka Jumalan viisautta kuvataan tässä niin kuin persoonaa, ei se todista sitä, että kyse olisi persoonasta tai elävästä olennosta abstraktion sijaan.

Raamatussa kuvataan abstraktioita usein ikään kuin ne olisivat persoonia, mutta ne eivät ole sitä. Tällaisia ovat mm. synty (Room 7:17, 20), rakkaus (1Kor 13), viha (Jaak 1:20) ja Jumalan sana (Jes 55:11; Joh 1:1-11).

Jumalan sana on elävä ja voimallinen, ja Jumala on tuomitseva sanansa kautta tämän maailman (Hebr 4:12-13; Joh 12:43-50; 14:9-11). Tuomion täytäntöönpanija on hänen poikansa, joka on persoona ja ihminen, Jumalan poika, mutta perimmäinen ja ylimmäinen tuomari on isä Jumala, joka tuomitsee elävät ja kuolleet sanansa ja poikansa Jeesuksen kautta (Jaak 4:12; Apt 17:31; 1Piet 1:1-3, 17-21; Joh 5:17-30).

Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima ja sen vuoksi on kirjoitettu, että Jumala on tehnyt sanallaan taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Jumala on tehnyt tämän maailman sanallaan ja viisaudellaan, niin kuin on kirjoitettu, mutta ei poikansa Jeesuksen kristuksen kautta.

Se, että Jumalan viisauden ihastuksena olivat ihmislapset (Snl 8:31), ei todista sitä, että Jeesus kristus on se Jumalan viisaus, josta tässä puhutaan. Jumalan viisaus oli tietysti läsnä luomisessa ja ihasteli ihmislapsia, jotka Jumala oli luonut omaksi kuvakseen, sillä siellä, missä Jumala on läsnä henkensä kautta, on aina myös Jumalan viisaus läsnä. Niin myös Adamin ja Eevan luona Edenin puutarhassa ja heidän lastensa elämää tutkistelemassa sen jälkeen.

Psalmissa 102:26-29 kirjoittaja ei ole voinut tarkoittaa luojalla ketään muuta kuin isää Jumalaa, niin kuin kaikki kirjoittajat ja profeetat ennen häntä. Se, että heprealaiskirjeen kirjoittaja lainaa tätä kohtaa hieman kyseenalaisella tavalla (Hebr 1:10-12), ei tee Jumalan pojasta kaiken olevaisen luojaa. Niin kuin luomiskertomus jo alussa osoittaa, on isä tehnyt taivaat ja maat ja meren ja kaiken, mitä niissä on, eikä poikaa näy elävänä olentona luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa.

Heprealaiskirjeen kirjoittajan tarkoitus ei ole todellakaan korottaa Jeesusta luojaksi isänsä tilalle (huomaa, että Jeesus syrjäyttäisi isän kokonaan luojan paikalta, jos kirjoittaja olisi tarkoittanut Jeesusta jakeessa 1:10 kaiken luojana!). Hänen tarkoituksensa on osoittaa, että Jeesus on korotettu ylimmäiseksi papiksi, joka ei enää kuole vaan pysyy pappina ikuisesti (Hebr 7:25). Ja mitä "tulevaan maailmaan" tulee, niin Jeesus on kirjoittajan mukaan hallitseva sitä ihmisenä, ei Jumalana! (Hebr 2:5ss.) On siis varmaa, että kirjoittaja ei korota tässä Jeesusta isän sijasta taivaan ja maan luojana.

Johanneksen evankeliumin alku on käännetty törkeästi väärin kolmiyhteiseen jumalaan uskovien toimesta. Oikea käännostapa pitää yhtä Vanhan testamentin ja Uuden testamentin muiden kohtien kanssa. Isä on luonut taivaat ja maan ja meren ja kaiken mitä niissä on yksin sanallaan ja sanansa kautta. Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima ja sen vuoksi sitä sanotaan "jumalaksi" evankeliumin alussa. Jumalan sana on siis auktoriteetti luotuihin nähden, myös meihin nähden, jotka uskomme Jumalan pojan Jeesuksen kautta isään Jumalaan.

Tässä on tarkempi käänнос, josta näet, että Jumala on luonut kaiken sanallaan, mitä on olemassa, mutta että Jeesus ei ole ollut elävänä olentona luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa.

"Alussa oli sana, ja sana oli jumalan tykönä, ja sana oli jumala. Tämä oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä sen kautta, eikä ilman sitä ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Siinä oli elämä ja elämä oli ihmisten valo. Ja valo loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsittänyt. Oli Jumalan tyköä lähetetty mies, jonka nimi oli Johannes. Tämä tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut itse tuo valo, mutta tuli todistamaan valosta, että totinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Se oli maailmassa ja maailma on saanut syntynsä sen kautta, mutta maailma ei tuntenut sitä. Se tuli omiinsa ja sen omat eivät ottaneet sitä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä; jotka eivät ole siinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja teki majan keskellemmme. Ja me katselimme sen kirkkautta; sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta." (Joh. 1:1-14)

Kun luet niitä kirjoituksia, joihin Johannes perustaa sanansa, niin huomaat, että Jeesus ei ole siellä elävänä persoonana luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa vaan isä luo kaiken yksin sanallaan ja sanansa kautta, ja antamalla hengen eläville olennoille.

Jumalan sana tekee maailmassa sen, mitä varten se on lähetetty (Jes 55:11). Kun Jumala sanoi alussa sanan, niin se sana synnytti maailmassa sen, mitä Jumala sanoi (1Moos 1, esim. "Tulkoon valkeus, ja valkeus tuli"). Luomiskertomuksessa ei kuvata Jumalan sanaa elävänä olentona, persoonana, joka olisi messias Jeesus. Luomisesta on puhuttu muuallakin vanhassa testamentissa

niin, että Jumala on luonut kaiken sanallaan ja antanut henkensä eläviin olentoihin. Jeesusta ei mainita luomisen yhteydessä.

Psalmit:

[33:6](#) Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa hengellä.

[33:7](#) Hän kokoaa meren vedet niin kuin roukkioksi, panee syvyedet säiliöihin.

[33:8](#) Peljätköön Herraa kaikki maa, hänen edessään vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat.

[33:9](#) Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli tehty.

Sananlaskut:

[3:19](#) Herra on viisaudella perustanut maan, taivaat taidolla vahvistanut.

Jeremia:

[10:12](#) Hän on tehnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa.

[51:15](#) Hän on tehnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa.

Niin kuin näet, ei Vanhassa testamentissa ole kuvattu Jeesusta persoonana ja elävänä olentona, joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Sen sijaan on kirjoitettu, että isä Jumala on luonut kaiken, mitä on olemassa, ja on tehnyt sen sanansa kautta, viisaudellaan.

Luetaan vielä luomiskertomuksen alku sellaisena kuin se on Mooseksen 1. kirjassa vuoden 1933 käännöksen mukaan.

1.Mooseksen kirja:

1:1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan.

1:2 Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan henki liikkui vetten päällä.

1:3 Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus." Ja valkeus tuli.

1:4 Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä.

1:5 Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.

1:6 Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä."

1:7 Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin.

1:8 Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä.

1:9 Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin." Ja tapahtui niin.

1:10 Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

1:11 Ja Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on." Ja tapahtui niin:

1:12 maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

1:13 Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä.

1:14 Ja Jumala sanoi: "Tulkoot valot taivaanvahvuuteen erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia,

1:15 ja olkoot valoina taivaanvahvuudella paistamassa maan päälle." Ja tapahtui niin:

1:16 Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä, sekä tähdet.

1:17 Ja Jumala pani ne taivaanvahvuuteen, paistamaan maan päälle

1:18 ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

1:19 Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä.

Minä en löydä tästä kuvauksesta Jeesusta kristusta, elävää olentoa, joka olisi ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isän ja pyhän hengen kanssa. Lapsikin ymmärtää, että Jumala sanoi jotakin ja se, mitä Jumala sanoi, tapahtui. Jumalan sanassa on siten eläväksi tekevä voima, jonka kautta Jumala on luonut tämän maailman. Mutta voideltua Jeesusta ei luomiskertomuksesta löydy, vaikka häntä sinne väkisin yritettäisiin sijoittaa, niin kuin kolmiyhteiseen jumalaan uskovat tekevät.

Paavali ei puhu mitään tämän nykyisen maailman luomisesta kohdassa 1Kor 8:6. Paavali antaa tässä ohjeet sen suhteen, onko kristityn lupa syödä epäjumalille uhrattua lihaa vai ei (lue asiayhteys eli koko luku ja muut kohdat samassa kirjeessä, josta tästä samasta asiasta puhutaan). Samasta asiasta puhutaan kohdissa Mar 7:17-23, Apt 15:29, Room 14, 1Kor 10:19-33 ja 2Tim 4:1-5.

Paavali sanoo tässä kohdassa sen, että meillä kristityillä on vain yksi Jumala, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi herra, Jeesus kristus, jonka kautta kaikki on, ja myös me hänen kauttaan. Paavali tarkoittaa tällä uusia luomuksia ja uutta ihmistä, jollaisia me Jumalan luomina ja uudestisyntyneinä Jumalan lapsina olemme kristuksessa Jeesuksessa, meidän herrassamme, johon ja jota varten ja jossa meidät on luotu (2Kor 5:17; Efe 2:15, 4:24). Ja me olemme saaneet hänen kauttaan (Jeesuksen kristuksen kautta) ohjeet sitä, mikä on luvallista ja mikä on kiellettyä; sen hengen voitelun kautta, jonka olemme isältä saaneet.

Tästä on olemassa [myös pidempi ja perusteellisempi selitys](#).

Paavali puhuu kaiken luomisesta rajallisessa merkityksessä jakeissa Kol 1:14-18. Valtaistuimet, herraudet, hallitsijat ja valtiat viittaavat joko ihmisiin tai enkeleihin. Jos enkelit tarvitsevat sovitusta, niin sitten puhutaan myös heistä, mutta jos eivät, niin sitten puhutaan vain ihmisistä, jotka on sovitettu kristuksen ruumiin ja veren uhrilla tässä kohdassa, kun luetaan asiayhteys laajemmin (Kol 1:1-23). Kaikki, mitä on sovitettu taivaissa ja maan päällä ja maan alla (hautoissa), on luotu kristuksessa, kristuksen kautta ja kristukseen.

Tässä on jälleen kerran viittaus uuden luomuksen ja uuden ihmisen luomiseen ja lisäksi kuolleiden ylösnousemukseen (2Kor 5:17; Efe 2:15, 4:24; Joh 5:17-30). Paavali ei puhu tässä kohdassa taivaan ja maan ja meren ja kaiken niissä olevien luomisesta; auringon, kuun ja tähtien, taivaan lintujen, meren elävien ja maalla liikkuvien eläinten, vuorien ja laaksojen, puiden ja kasvien luomisesta. Vain uudet luomukset on luotu kristuksessa Jeesuksessa ja hänen kauttaan, koska hän on kuolleista nousseiden esikoinen (Kol 1:15-18) eli ensimmäinen ihminen kuolleista nousseiden joukossa, joka ei kuole enää koskaan (Hebr 7:25).

Tästä on olemassa [pidempi ja perusteellisempi selitys](#).

Isä on luonut yksin tämän maailman

Isä on yksin luonut taivaan ja meren ja maan ja kaiken, mitä niissä on, auringon, kuut ja tähdet, taivaan linnut ja meren elävät ja maan päällä liikkuvat eläimet, vuoret ja laaksot, puut ja kasvit, ja myös ihmisen omaksi kuvakseen. Kaiken tämän on isä Jumala tehnyt yksin ilman poikaa sanansa kautta ja sanallaan, ja antamalla suunsa henkäyksellä elämän kaikille eläville olennoille.

Ilmestyskirja:

[4:11](#) "Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut."

Tässä kohdassa asiayhteys (luvut 4-5) paljastaa, että tämä kaiken olevaisen luoja ei ole herra Jeesus kristus vaan hän on valtaistuimella istuva isä Jumala. Isä ja poika kuvataan tässäkin jaksossa toisistaan erillään niin kuin kauttaaltaan Raamatussa. Jeesus kristus on se teurastettu karitsa, joka on arvollinen ottamaan isän kädestä kirjakäärön ja avaamaan sen sinetit. Näin ollen kaiken olevaisen luojan täytyy olla isä, ellei Raamattu toisaalla muuta opeta.

Jumala varmistaa tämän asian vielä kahdessa eri kohdassa Jeesuksen kristuksen ilmestyksessä.

Ilmestyskirja:

10:5 Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti

10:6 ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ettei enää ole oleva aikaa,

10:7 vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoilleensa profeetoille.

Enkeli vannoo tässä isän Jumalan kautta, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on. Jumalan salaisuus on evankeliumi (Room 16:25-27), joka saa täyttymyksensä meidän päivinämme kristuksen Jeesuksen toisessa tulemuksessa, minkä jälkeen alkavat iankaikkiset ajat, "tuleva maailma" ja iankaikkisuus (Hebr 2:5; Ilm 21-22).

Jumala on lähettänyt enkelinsä keskitaivaalle julistamaan alkuperäistä ja totuuden sanan mukaista evankeliumia, jossa kunnia luomisesta annetaan yksin isälle Jumalalle, ei pojalle hänen kanssaan:

Ilmestyskirja:

[14:6](#) Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvalle, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille.

14:7 Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet."

14:8 Ja seurasi vielä toinen enkeli, joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat."

Kumman Jeesuksen nimen sinä tahdot otsaasi ja oikeaan käteesi: sen Jeesuksen, joka ei ole isän vertainen Jumala ja josta Raamattu todistaa, vai sen Jeesuksen, joka on korottanut itsensä Jumalan vertaiseksi ja vaatii osakseen palvontaa ja kunniaa, joka kuuluu yksin isälle Jumalalle? (Ilm 3:12; 13:11-18; 14:8-12; 15:2; 22:1-5; 2Tess 2; 2Kor 11:4; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19)

Apostolien rukouksesta käy selvästi ilmi, että he ymmärsivät Isän Jumalan luoneen taivaan ja meren ja kaiken, mitä siinä on ja sitä samaa he julistivat myös pakanoille (Apt 14:15).

Apostolien teot:

4:24 Sen kulttuunsa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!

4:25 Sinä, joka pyhän hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

4:26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen herraa ja hänen voideltuansa vastaan.'

4:27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa,

4:28 tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi.

4:29 Ja nyt, herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi;

4:30 ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän poikasi Jeesuksen nimen kautta."

4:31 Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki pyhällä hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

Apostolit erottivat tässä rukouksessa selvästi toisistaan isän, joka on luonut kaiken, ja pojan, joka on Jumalan voideltu (kristus), ja jonka nimen kautta ihmeitä voi tapahtua. Pyhää henkeä ei kuvata itsenäisenä persoonana, koska se ei sitä ole.

Totuutta etsivän lukijan on syytä tutkia sitä, miksi apostolit eivät tienneet Jeesuksen olleen mukana luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa, kun rukoilivat näin. Tai miksi he eivät maininneet sitä asiaa koskaan, kun julistivat evankeliumia.

Apostolien teot:

17:22 Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia.

17:23 Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle.' Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan.

17:24 Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä tempeleissä,

17:25 eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken.

17:26 Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrätty ajat ja heidän asumisensa rajat,

17:27 että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää - hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä;

17:28 sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niin kuin myös muutamat

teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös hänen sukuansa.'

17:29 Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen kuvailema.

17:30 Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

17:31 Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista."

Apostolit eivät yrittäneet todistaa juutalaisille sitä, että Jeesus on Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. He todistivat sen sijaan, että "Jeesus on Kristus". He kuvasivat Jeesusta pelkästään ihmisenä ja Jumalan poikana, eivät lainkaan Jumalana.

Apostolien teot:

[18:5](#) Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus.

18:28 Sillä hän kumosi suurella voimalla julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus.

Jos evankeliumin ydin olisi siinä, että Jeesus on Jumala, joka on Jumalana sovittanut meidät Jumalan kanssa, niin silloin apostolit julistivat evankeliumia aivan väärin (monet väittivät, että Jeesus sovitti Jumalana meidät itsensä kanssa, vaikka Raamattu todistaa hänen sovittaneen meidät ihmisenä Jumalan kanssa, ks. 1Tim 2:3-7; Room 5:11-21, 1Kor 15:1-28 ja heprealaiskirje, jonka selitys on toisaalla).

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-23; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32.

Petteri Haipola 23.2.2016